

- b) w ust. 3 po wyrazie „monieckiego” dodaje się wyraz „sejneńskiego”,
- c) w ust. 7 wyrazy „przeszła w okresie do dnia 1 maja 1955 r.” zastępuje się wyrazami „przeszła w okresie do dnia 1 maja 1956 r.”, wyrazy zaś „za rok 1955” zastępuje się wyrazami „za rok 1956”;
- 4) w § 3 ust. 1:
- a) w pkt 10 lit. a) po wyrazie „białskiego” dodaje się wyraz „chełmskiego”;

- b) w pkt 10 lit. b) wyrazy „przeszły do dnia 1 maja 1955 r.” zastępuje się wyrazami „przeszły do dnia 1 maja 1956 r.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy wymiarze podatku gruntowego za rok 1956.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

73

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1956 r.

w sprawie stawki podatku gruntowego od przychodów osiąganych z czynności furmaństwa dla celów wymiaru podatku gruntowego za rok 1956.

Na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie stawki podatku gruntowego od przychodów osiąganych z czynności furmaństwa dla celów wymiaru podatku gruntowego za rok 1955 (Dz. U. Nr 9, poz. 59) ma zasto-

sowanie dla celów wymiaru podatku gruntowego za rok podatkowy 1956.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

74

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 21 kwietnia 1956 r.

w sprawie określenia zakresu obowiązywania norm państwowych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres obowiązywania norm państwowych (PN) zatwierdzonych, jako obowiązujące lub jako zalecane, w trybie art. 13 ust. 2 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61).

§ 2. 1. Od dnia wejścia w życie norm państwowych zatwierdzonych, jako obowiązujące:

- 1) w zakresie produkcji — nie wolno produkować przedmiotów objętych normami nie odpowiadających ich postanowieniom,
- 2) w zakresie obrotu — nie wolno wprowadzać do obrotu przedmiotów objętych normami nie odpowiadających ich postanowieniom,
- 3) w zakresie projektowania i konstrukcji — nie wolno projektować budynków, maszyn i urządzeń niezgodnie z normami,

4) w zakresie budowy, w zakresie wykonawstwa robót lub w zakresie procesów technologicznych — nie wolno wykonywać czynności objętych normami inaczej, niż przewidują te normy,

5) w zakresie zasad i oznaczeń klasyfikacyjnych — nie wolno stosować innych zasad klasyfikacji oraz kwalifikować i oznaczać w sposób przewidziany w normach przedmiotów nie odpowiadających postanowieniom norm,

6) w zakresie oznaczania i używania pojęć i symboli — nie wolno stosować w dokumentacji technicznej innych oznaczeń, pojęć i symboli w zakresie objętym normami, niż przewidziane w tych normach,

7) w zakresie metod badań — nie wolno badań objętych tymi normami wykonywać inaczej, niż przewidują te normy,

8) w zakresie badań odbiorczych lub rozjemczych — nie wolno stosować innych metod badań jako badań odbiorczych (rozjemczych) w zakresie objętym normami, niż przewidziane w normach.

2. Jeżeli normy państwowe zatwierdzone jako obowiązujące w zakresie produkcji lub obrotu obejmują również ozna-

czanie, badania techniczne, opakowanie, przechowywanie i transport lub inne czynności — nie wolno czynności objętych normą dokonywać inaczej niż ustala norma.

§ 3. Normy państwowe zalecane powinny być stosowane w zakresie ustalonym w normach. Niestosowanie norm zalecanych może mieć miejsce jedynie w wyjątkowych przypadkach na podstawie decyzji kierownika zakładu pracy, który powinien normę stosować.

§ 4. 1. Jeżeli w rozporządzeniu w sprawie zatwierdzenia normy państwowej nie ma odmiennych przepisów, norma nie dotyczy:

- 1) wyrobów i urządzeń wykonywanych na podstawie licencji zagranicznych,
- 2) produktów i wyrobów przeznaczonych na eksport w tym przypadku, gdy zamawiający stawia inne warunki,
- 3) produktów, wyrobów i urządzeń wykonanych przed obowiązywaniem normy, jak również wprowadzania ich do obrotu,
- 4) wyrobów przeznaczonych do remontów i napraw przedmiotów wymienionych w pkt 3,
- 5) środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych w zakresie składu, jakości, metod badań i innych czynności określonych przez Ministra Zdrowia na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach far-

maceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4).

2. Jeżeli w rozporządzeniu w sprawie zatwierdzenia normy państwowej nie ma odmiennych przepisów:

- 1) normy w zakresie projektowania i konstrukcji, w zakresie budowy, wykonawstwa robót lub procesów technologicznych oraz w zakresie zasad i oznaczeń klasyfikacyjnych — nie dotyczą prac naukowo-badawczych,
- 2) normy w zakresie produkcji, w zakresie projektowania i konstrukcji oraz w zakresie budowy, wykonawstwa robót lub procesów technologicznych — nie dotyczą produktów, wyrobów i urządzeń wykonywanych dla celów doświadczalnych,
- 3) normy w zakresie produkcji lub w zakresie zasad i oznaczeń klasyfikacyjnych — nie dotyczą produktów i wyrobów wytwarzanych dla potrzeb własnych wytwórcy,
- 4) normy w zakresie obrotu, w zakresie zasad i oznaczeń klasyfikacyjnych, w zakresie oznaczania i używania pojęć i symboli lub w zakresie badań odbiorczych i rozjemczych — nie dotyczą produktów i wyrobów importowanych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

75

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 16 maja 1956 r.

w sprawie ustanowienia arbitrażu resortowego.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340 i z 1951 r. Nr 31, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się arbitraż resortowy przy Ministrze Budownictwa Przemysłowego.

§ 2. Do zakresu działania arbitrażu resortowego przy Ministrze Budownictwa Przemysłowego należy rozpatrywanie określonych w art. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340 i z 1951 r. Nr 31, poz. 239) sporów pomiędzy jednostkami budżetowymi, przedsiębiorstwami państwowymi i innymi podmiotami prawnymi podlegającymi Ministrowi Budownictwa Przemysłowego lub pozostającymi pod jego nadzorem.

§ 3. 1. Tworzy się Resortową Komisję Arbitrażową przy Ministrze Budownictwa Przemysłowego, zwaną w dalszym ciągu „Resortową Komisją Arbitrażową”.

2. Resortowa Komisja Arbitrażowa rozpoznaje sprawy w porozumieniu z fachowymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego i orzeka na podstawie obowiązujących przepisów.

3. Resortowa Komisja Arbitrażowa jest związana ogólnymi wytycznymi Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 4. 1. Na czele Resortowej Komisji Arbitrażowej stoi Przewodniczący, którego mianuje i odwołuje Minister Budownictwa Przemysłowego.

2. Minister Budownictwa Przemysłowego mianuje i odwołuje — na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej — Wiceprzewodniczącego jako zastępcę Przewodniczącego.

3. Przewodniczący i Wiceprzewodniczący Resortowej Komisji Arbitrażowej powinni posiadać wykształcenie prawnicze.

§ 5. 1. Minister Budownictwa Przemysłowego mianuje — na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej — arbitrów resortowych do spraw orzecznictwa arbitrażowego.

2. Na stanowisko określone w ust. 1 może być mianowana osoba posiadająca wykształcenie prawnicze, jeżeli jej dotychczasowa praca zawodowa daje rękojmię należytej znajomości zasad obowiązujących w gospodarce narodowej. W wyjątkowych przypadkach na stanowiska arbitrów mogą być powołani również wybitni fachowcy budownictwa nie mający wykształcenia prawniczego.

§ 6. Członków Resortowej Komisji Arbitrażowej powołuje i odwołuje Minister Budownictwa Przemysłowego spośród